LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJA
SPORTININKŲ ATSTOVAS

Biudžetinė įstaiga, A. Volano g. 2, 01124 Vilnius, tel. + 370 5 219 1225, el. p. smmin@smsm.lt, https://smsm.lrv.lt. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188603091.
Atsisk. sąsk. LT43 4040 0636 1000 2196, Lietuvos Respublikos finansų ministerija, finansų įstaigos kodas 40400

Sportininkei A. B.

Lietuvos pulo federacijai

SPRENDIMAS
DĖL PULO SPORTININKĖS TEISIŲ

2026 m. spalio 26 d.

Vilnius

2026 m. rugpjūčio 13 d. sportininkų atstovė elektroniniu paštu gavo sportininkės A. B. (toliau – „Sportininkė“) skundą dėl Lietuvos pulo federacijos (toliau – „LPF“ arba „Federacija“) valdybos (toliau – „Valdyba“) 2026 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo, kuriuo Sportininkei paskirta drausminė nuobauda – 12 mėnesių laikotarpiui sustabdyta Sportininkės teisė atstovauti Federacijai ir Lietuvos Respublikai tarptautinėse ir nacionalinėse pulo varžybose, čempionatuose, turnyruose ir kituose tarptautiniuose sporto renginiuose, į kuriuos sportininkus deleguoja, registruoja, siunčia ar kuriuose oficialiai atstovauja Federacija.

Skunde sportininkų atstovei Sportininkė nurodė, kad su sprendimu visiškai nesutinka, kad jai nėra pateikti dokumentai, patvirtinantys sprendimą priėmusių asmenų įgaliojimus veikti Valdybos vardu, kad jos komunikacija su Europos pulo federacijos (toliau – „EPBF“) prezidentu buvo susijusi su Europos Heyball čempionato organizavimu ir joje „nebuvo vartojami nemandagūs, įžeidžiantys ar kitaip nepagarbūs žodžiai“, o sprendime „nėra nurodyta nei konkrečių teisės aktų ar kitų teisinių nuostatų, kuriomis remiantis jis priimtas, nei jo apskundimo tvarkos“. Sportininkė taip

pat nurodė, kad ji Federacijos nedelsiant prašė pateikti informaciją apie šio Valdybos sprendimo apskundimo tvarką, tačiau tokia informacija jai nepateikta, todėl prašė sportininkų atstovės nurodyti, kokia yra sprendimo apskundimo tvarka, kam, kokia forma ir per kokį terminą turi būti teikiamas skundas.

Sportininkų atstovė priėmė skundą ir 2026 m. rugpjūčio 18 d. pradėjo tyrimą bei išsiuntė Federacijai užklausimą „Dėl informacijos pateikimo.“ 2026 m. rugpjūčio 28 d. Federacija pateikė sportininkų atstovei raštą „Dėl informacijos ir medžiagos pateikimo“ su priedais, šie Federacijos pateikti dokumentai šiame sprendime aprašomi toliau.

Sportininkų atstovė nustatė, kad 2026 m. rugpjūčio 9 d. nuotoliniu būdu vykusiame Valdybos posėdyje (protokolas Nr. 2026.08.09/01, toliau – „Protokolas“) buvo svarstytas klausimas „Dėl A. B. elgesio įvertinimo, galimų Lietuvos Pulo federacijos Elgesio kodekso ir nuostatų pažeidimų ir drausminių priemonių taikymo“. Posėdyje dalyvavo [sportininkų atstovės pastaba: nurodomi dalyvavusių asmenų vardai ir pavardės: (posėdžio pirmininkas), (posėdžio sekretorius)].

Protokole nurodoma, kad Valdyba išnagrinėjo Sportininkės elektroninius laiškus EPBF prezidentui C. D. ir konstatavo, kad „juose buvo išreikštas nepasitenkinimas priimtu sprendimu, tačiau dalis naudojamų formuluočių buvo vertinama kaip peržengiančios konstruktyvios kritikos ribas“. Taip pat nurodoma, kad „EPBF prezidentas savo oficialiame atsakyme nurodė, kad laiškuose panaudotas bendravimo tonas ir formuluotės buvo vertinamos kaip įžeidžiančios jo, kaip EPBF vadovo, atžvilgiu, todėl jis kreipėsi į Lietuvos Pulo federaciją prašydamas įvertinti situaciją ir imtis atitinkamų veiksmų.“

Protokole nurodyta, kad „vadovaudamasi Lietuvos Pulo federacijos įstatais, Elgesio kodekso principais ir siekdama užtikrinti profesionalų bei pagarbų federacijos veikimą“, Valdyba vienbalsiai nutarė, be kita ko:

- konstatuoti, kad Sportininkės „elgesys ir komunikacija su EPBF prezidentu neatitiko Lietuvos Pulo federacijos atstovams taikomų sportinės etikos ir bendravimo reikalavimų“;
- skirti Sportininkei drausminę nuobaudą – 12 (dvylikos) mėnesių laikotarpiui sustabdyti jos teisę dalyvauti Federacijos organizuojamose, vykdomose, koordinuojamose ar kuruojamose varžybose ir turnyruose, taip pat kituose

turnyruose, į kuriuos sportininkai deleguojami, registruojami ar siunčiami Federacijos sprendimu;

- 12 (dvylikos) mėnesių laikotarpiui sustabdyti Sportininkės teisę atstovauti Federacijai ir Lietuvos Respublikai tarptautinėse pulo varžybose, čempionatuose, turnyruose ir kituose tarptautiniuose sporto renginiuose;
- nuobaudos galiojimo terminą nustatyti nuo 2026 m. rugpjūčio 9 d. iki 2027 m. rugpjūčio 9 d.;
- per 12 (dvylika) kalendorinių dienų apie priimtą sprendimą oficialiai informuoti A. B. ir Europos Pulo federacijos (EPBF) prezidentą C. D.

2026 m. rugpjūčio 10 d. Federacija elektroniniu paštu Sportininkei išsiuntė Protokolą, nurodydama, kad „remiantis EPBF prezidento prašymu, Lietuvos Pulo federacijos valdyba išnagrinėjo Jūsų susirašinėjimą su EPBF prezidentu C. D. ir priėmė sprendimą dėl šios situacijos“. Tą pačią dieną Sportininkė atsakė Federacijai, prašydama „kuo skubiau pateikti visą turimą su tuo susijusią informaciją / dokumentus (jų kopijas / nuorašus) susipažinimui bei nurodyti šio sprendimo apskundimo tvarką“, taip pat „nedelsiant pateikti valdybos narių įgalinimus patvirtinančius dokumentus“.

2026 m. rugpjūčio 17 d. Sportininkė Federacijai pateikė kvalifikuotu elektroniniu parašu pasirašytą skundą „Dėl Lietuvos pulo federacijos valdybos 2026 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo panaikinimo“, adresuotą Federacijai, Valdybai ir „kompetentingam ir nešališkam Lietuvos Pulo federacijos organui / subjektui“ (toliau – „Sportininkės skundas Federacijai“). Šiame skunde Sportininkė, be kita ko, prašė panaikinti Valdybos sprendimą, pateikti teisinį ir faktinį pagrindą, kuriuo remiantis būtent Valdyba buvo kompetentinga priimti drausminį sprendimą, pateikti sprendimą priėmusių asmenų įgaliojimus ir visą drausminės procedūros medžiagą, „iki galutinio šio skundo išnagrinėjimo sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą“, o jeigu skundą turi nagrinėti kitas organas – „jį perduoti tokiam subjektui“ ir apie tai ją informuoti. Sportininkė taip pat nurodė, kad Federacijos interneto svetainė *pulofederacija.lt* jai „yra faktiškai nepasiekiama / neveikia“, todėl ji negali susipažinti su Federacijos dokumentais, taisyklėmis, kodeksais, įstatais, sprendimų priėmimo ir apskundimo tvarkomis. Svarbu pažymėti, kad iki šio sportininkų atstovės sprendimo surašymo momento sportininkė negavo informacijos apie Sportininkės skundą Federacijai.

Kaip nurodyta aukščiau, 2026 m. rugpjūčio 28 d. Federacija sportininkų atstovei pateikė raštą Nr. 2026 08 27-1 „Dėl informacijos ir medžiagos pateikimo“, pasirašytą prezidento, su priedais: Protokolo kopija, Sportininkės ir EPBF prezidento elektroniniu susirašinėjimu, Federacijos susirašinėjimu su EPBF dėl Sportininkės registracijos į Europos Heyball čempionatą, Sportininkės ir Federacijos atstovo susirašinėjimo socialiniame tinkle nuotraukomis bei LPF etikos ir drausmės kodeksu (toliau – „Kodeksas“).

Federacija paaiškino, kad 2026 m. birželio 15 d. Federacijos atstovas E. F. pasiūlė Sportininkei vykti į Europos Heyball čempionatą Lenkijoje (2026 m. rugpjūčio 1–8 d.), tačiau Sportininkė atsisakė. Visgi, 2026 m. liepos 28 d. Sportininkė išreiškė norą dalyvauti šiame čempionate, todėl Federacija tą pačią dieną kreipėsi į EPBF, tačiau EPBF prezidentas atsakė, kad papildoma registracija moterų varžybose nebėra galima, tad Federacija apie tai informavo Sportininkę. 2026 m. liepos 30 d. Sportininkė pati kreipėsi į EPBF prezidentą, o 2026 m. liepos 31 d. laiške išsakė kritiką dėl EPBF prezidento pareigų vykdymo. Federacijos teigimu, „pats sportininkės kreipimasis dėl sprendimo paaiškinimo ar peržiūrėjimo nebuvo vertinamas kaip drausmės pažeidimas“, tačiau „tolesnėje komunikacijoje, ypač 2026 m. liepos 31 d. laiške, dalykinis klausimas peraugo į asmeniškai nukreiptą ir nepagarbaus pobūdžio komunikaciją“.

Federacija nurodė, kad 2026 m. rugpjūčio 1 d. EPBF prezidentas atsakomajame laiške, kurio kopija buvo nusiųsta Federacijai, Sportininkės elgesį prilygino „reaction from a spolied kid “asking for a candy and the parents said no!!!!”“ *(sportininkų atstovės vertimas: „išlepinto vaiko reakcija, kai jis „prašo saldainio, o tėvai pasakė ne!!!!““)* ir paprašė Federacijos „to take action against this sort of behaviour and to issue a statement within a week“ *(sportininkų atstovės vertimas: „imtis veiksmų prieš tokį elgesį ir per savaitę paskelbti pareiškimą“)*, nurodydamas, kad priešingu atveju jis pats inicijuos teisinius veiksmus prieš Sportininkę. Federacijos teigimu, ši aplinkybė „buvo esminė priimant sprendimą“, todėl buvo sušauktas neeilinis Valdybos posėdis.

Dėl Sportininkės teisės pateikti paaiškinimus Federacija rašte sportininkų atstovei nurodė: „Pagal Kodekso XXX straipsnio 1 dalį, įtariamam drausmės pažeidimu padarymu Dalyviui įprastai turi būti sudaryta galimybė pateikti rašytinius paaiškinimus per nustatytą terminą. Federacija šios nuostatos egzistavimo neginčija.“ Vis dėlto, Federacijos teigimu, Sportininkė savo poziciją jau buvo išdėsčiusi 2026 m. rugpjūčio 1 d. laiške EPBF prezidentui, todėl „Valdyba, vertindama procesinę situaciją, turėjo atsižvelgti ne tik į formalų paaiškinimo procedūros aspektą, bet ir į konkretų septynių dienų terminą, nustatytą EPBF prezidento C. D., turimą rašytinių įrodymų visumą ir būtinybę operatyviai priimti sprendimą.“

Federacijos 2026 m. rugpjūčio 28 d. rašte ir jo prieduose Sportininkės skundas Federacijai neminimas. Sportininkų atstovei nepateikta duomenų, kad šis skundas būtų išnagrinėtas, perduotas kitam Federacijos organui, kad dėl jo būtų priimtas koks nors sprendimas ar kad Sportininkei būtų atsakyta. Sportininkė, užklausta sportininkų atstovės, papildomai patvirtino, kad iki šio sportininkų atstovės sprendimo surašymo momento iš Federacijos apie savo skundą nesulaukė jokios informacijos ar grįžtamojo ryšio.

Kaip nurodyta, sportininkų atstovė atliko tyrimą dėl galimo pulo sportininkės teisių pažeidimo, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str.

Tyrimo metu siekta išsiaiškinti, ar Federacija, skirdama Sportininkei drausminę nuobaudą, veikė teisėtai, laikėsi savo pačios nustatytų procedūrų bei taisyklių ir nepažeidė Sportininkės teisių.

Tyrimo metu buvo nagrinėjama ir vertinama, ar sprendimą priėmė kompetentingas Federacijos organas, ar Sportininkei buvo užtikrinta galimybė apskųsti sprendimą, ar buvo nagrinėtas Sportininkės skundas Federacijai, ar Sportininkei buvo suteikta galimybė pateikti paaiškinimus, ar sprendime nurodytas konkretus pažeidimas ir jo teisinis pagrindas, ar paskirta sankcija yra proporcinga.

Atliekant tyrimą, sportininkų atstovė analizavo ir vertino iš Sportininkės ir iš Federacijos gautus paaiškinimus, jų priedus, dokumentus, susirašinėjimą ir kitą informaciją bei jos priedus, Kodeksą, Federacijos interneto svetainėje *pulofederacija.lt* viešai skelbiamus dokumentus (taip pat ir visuotinių narių susirinkimų protokolus), taip pat EPBF interneto svetainėje skelbiamus EPBF įstatus ir EPBF sporto reglamentą.

Dėl sportininkų atstovo kompetencijos ir federacijos autonomijos

Pagal Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str. 1 d. sportininkų atstovas prižiūri, kaip yra užtikrinamas sportininkų teisių ir pareigų, susijusių su sporto šakų federacijų atliekamomis sportininkų rengimo ar jų dalyvavimo aukšto meistriškumo sporto varžybose <...> funkcijomis, įgyvendinimas.

Valdybos sprendimu Sportininkei 12 mėnesių uždrausta dalyvauti Federacijos organizuojamose ir deleguojamose varžybose bei atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautinėse pulo

varžybose, todėl šis sprendimas tiesiogiai susijęs su Sportininkės dalyvavimu aukšto meistriškumo sporto varžybose.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2026 m. spalio 7 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-2187-552/2026, kuri yra galutinė ir neskundžiama, pasisakė dėl sportininkų atstovo instituto paskirties ir sporto šakų federacijų autonomijos ribų. Teismas konstatavo, kad „asociacijų savarankiškumas ir autonomija nesuponuoja teisės vykdyti savo veiklą taip, kad ji pažeistų asociacijos narių ar trečiųjų asmenų teises ir teisėtus interesus ar nebūtų laikomasi pačios asociacijos priimtų jos veiklą reglamentuojančių teisės aktų. Asociacijų veikimo laisvė gali būti ribojama, įstatymuose numatytais atvejais ginant kitus svarbius interesus, pavyzdžiui, prigimtines žmogaus teises ir laisves“ (nutarties 28 p.). Teismas taip pat pabrėžė sportininkų atstovo teisę „ginti sportininkų teises ne formaliai bei deklaratyviai, o realiai ir veiksmingai“ (nutarties 32 p.).

Atsižvelgdama į tai, sportininkų atstovė šiame sprendime nevertina, ar Sportininkės laiškų EPBF prezidentui tonas buvo tinkamas, ir nesprendžia, ar Sportininkė padarė drausmės pažeidimą. Šiame sprendime vertinama, ar Federacija, skirdama Sportininkei drausminę nuobaudą, laikėsi savo pačios priimtų taisyklių, visų pirma Kodekso, ir ar užtikrino Sportininkei minimalias procedūrines garantijas. Kodeksas taikomas ir jo privalo laikytis tiek Federacijos organai, tiek sportininkai (Kodekso III str. 1 d.).

Dėl drausminio organo ir teisės apskųsti sprendimą

Kodekso XXII straipsnis nustato: „Drausminiai organai – LPF etikos ir drausmės komisija.“ Pagal Kodekso XXIII str. 2 d. „LPF etikos ir drausmės komisiją sudaro 3 (trys) nariai, kuriuos dviejų metų kadencijai renka LPF narių suvažiavimas.“ Ši komisija „yra pirmos instancijos institutas, kai ji nagrinėja savo iniciatyva ar suinteresuoto asmens prašymu iškeltas Drausmės pažeidimo bylas“ (Kodekso XXIII str. 5 d.), o „skundus dėl LPF etikos ir drausmės komisijos priimtų sprendimų apeliacine tvarka nagrinėja LPF valdyba, kurio sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas“ (Kodekso XXIII str. 6 d.).

Taigi Kodeksas nustato dviejų instancijų drausmės bylų nagrinėjimo sistemą: pirmąja instancija bylas nagrinėja LPF etikos ir drausmės komisija, o jos sprendimai gali būti skundžiami Valdybai. Valdyba drausmės bylas pirmąja instancija gali nagrinėti tik išimtiniu atveju – kai komisija

netenka įgaliojimų: „LPF etikos ir drausmės komisijai netekus įgaliojimų, šios Komisijos funkcijas laikinai vykdo LPF valdyba iki naujos Komisijos sudarymo“ (Kodekso XXIII str. 4 d.).

Tyrimo metu sportininkų atstovė išanalizavo Federacijos interneto svetainėje skelbiamus visuotinių narių susirinkimų protokolus. Nustatyta, kad LPF etikos komisija buvo išrinkta 2019 m. kovo 5 d. visuotiniame narių susirinkime (komisijos nariai – [sportininkų atstovės pastaba: nurodomos komisijos narių pavardės ir vardai]). Atsižvelgiant į Kodekso XXIII str. 2 d. nustatytą dvejų metų kadenciją, šios komisijos įgaliojimai baigėsi 2021 m. kovo mėnesį. Atsižvelgiant į vėlesnius 2021 m. – 2026 m. visuotinių narių susirinkimų protokolus, LPF etikos ir drausmės komisijos rinkimų klausimas nebuvo svarstytas. Federacija sportininkų atstovei nepateikė jokių duomenų, kad ši komisija Valdybos sprendimo priėmimo metu būtų buvusi sudaryta.

Vadinasi, Federacijoje daugiau nei penkerius metus neveikia Kodekse numatytas vienintelis drausminis organas. Nors Kodekso XXIII str. 4 d. leidžia Valdybai laikinai vykdyti komisijos funkcijas, ši nuostata skirta trumpam laikotarpiui „iki naujos Komisijos sudarymo“, o ne nuolatiniam drausmės bylų nagrinėjimui Valdyboje, Federacijai neorganizuojant komisijos rinkimų. Pažymėtina, kad nei Protokole, nei Federacijos 2026 m. rugpjūčio 28 d. rašte Federacija nesirėmė Kodekso XXIII str. 4 d. ir apskritai nenurodė, kokiu pagrindu drausmės bylą nagrinėjo Valdyba. Kadangi nuo 2019 m. net nebuvo bandymo rinkti komisiją, tokia situacija negali būti suprantama kaip laikinas komisijos funkcijų vykdymas Valdyboje.

Svarbiausia tai, kad Valdybai nagrinėjant drausmės bylą pirmąja instancija, Sportininkė neteko bet kokios galimybės sprendimą apskųsti. Kodekse nėra numatyta jokio kito organo, kuris galėtų peržiūrėti Valdybos sprendimą, o Valdybos sprendimai pagal Kodekso XXIII str. 6 d. yra „galutiniai ir neskundžiami“. Tokiu būdu tas pats organas tampa ir pirmąja, ir apeliacine instancija. Visgi, antrosios (apeliacinės) instancijos paskirtis yra patikrinti pirmosios instancijos priimto sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą, o ne pakeisti pirmąją instanciją ir nagrinėti klausimą kaip pirmoji bei vienintelė instancija. To pasekmė sportininkui – neužtikrinama, kad jo atžvilgiu priimtas sprendimas bus nešališkai patikrintas.

Be to, Kodekso XXXVII str. 3 d. reikalauja, kad drausminio organo sprendime būtų nurodyta, be kita ko, „Drausminio organo sprendimo apskundimo tvarka“. Protokole apskundimo tvarka nenurodyta. Sportininkė 2026 m. rugpjūčio 10 d., t. y. tą pačią dieną, kai gavo Protokolą, prašė Federacijos nurodyti sprendimo apskundimo tvarką ir pateikti su sprendimu susijusius dokumentus, tačiau duomenų, kad Federacija į šį prašymą atsakė, nėra. Pagal Kodekso XXXII str. 3 d. proceso

šalys turi teisę, be kita ko, „susipažinti su bylos medžiaga <...>, gauti Drausminių organų sprendimų nuorašus“.

Iš to, kas išdėstyta, sportininkų atstovė daro išvadą, kad Federacija pažeidė Sportininkės teises, nes Sportininkė neteko galimybės pasinaudoti Kodekse numatyta teise į nešališką savo Sportininkės skundo Federacijai nagrinėjimą, o pačiame sprendime nebuvo nurodyta jo apskundimo tvarka.

Dėl Sportininkės skundo Federacijai nenagrinėjimo

Kaip nurodyta, 2026 m. rugpjūčio 17 d. Sportininkė Federacijai pateikė kvalifikuotu elektroniniu parašu pasirašytą skundą, kuriuo prašė panaikinti Valdybos sprendimą, sustabdyti jo vykdymą iki skundo išnagrinėjimo ir, jeigu skundą turi nagrinėti kitas Federacijos organas, perduoti jį tokiam organui. Taigi Sportininkė, nežinodama apskundimo tvarkos, išnaudojo visas jai prieinamas galimybes, kad jos skundas pasiektų kompetentingą Federacijos organą.

Kodekso XXXIX str. 6 d. nustatyta: „Apeliacinio skundo pateikimas sustabdo LPF etikos ir drausmės komisijos priimto sprendimo galiojimą.“ Valdybai drausmės bylą nagrinėjant vietoje LPF etikos ir drausmės komisijos, Sportininkės skundas Federacijai savo turiniu ir paskirtimi atitiko apeliacinį skundą. Todėl Federacija turėjo bent jau įvertinti šį skundą, nuspręsti dėl Valdybos sprendimo vykdymo sustabdymo ir informuoti Sportininkę apie tolesnę skundo nagrinėjimo eigą. Kodekso XXVII str. 2 d. įpareigoja drausminių organų narius „elgtis sąžiningai, nepiktnaudžiauti jiems priklausančiomis teisėmis, rūpintis operatyviu kilusių klausimų ir/ar ginčų išnagrinėjimu“.

Federacija, 2026 m. rugpjūčio 28 d. (t. y. praėjus 10 dienų po Sportininkės skundo Federacijai gavimo) teikdama sportininkų atstovei paaiškinimus ir, jos teigimu, „kitą su nagrinėjama situacija susijusią medžiagą“, Sportininkės skundo Federacijai net nepaminėjo. Šio sprendimo priėmimo dieną nuo Sportininkės skundo Federacijai pateikimo praėjo daugiau nei du mėnesiai, tačiau duomenų, kad skundas būtų išnagrinėtas, perduotas kitam organui, kad būtų spręsta dėl sprendimo vykdymo sustabdymo ar kad Sportininkei būtų atsakyta, nėra. Duomenų, kad Sportininkei paskirtos nuobaudos vykdymas būtų sustabdytas, taip pat nėra. Kaip nurodyta aukščiau, Sportininkė sportininkų atstovei šio sprendimo surašymo dieną nurodė, kad jokio grįžtamojo ryšio dėl savo skundo Federacijai nėra gavusi.

Iš to, kas išdėstyta, sportininkų atstovė daro išvadą, kad Federacija pažeidė Sportininkės teises, nes neišnagrinėjo Sportininkės 2026 m. rugpjūčio 17 d. skundo dėl Valdybos

sprendimo, neišsprendė jo vykdymo sustabdymo klausimo ir apie skundo likimą Sportininkės neinformavo.

Dėl teisės pateikti paaiškinimus

Kodekso XXX str. 1 d. nustatyta: „Drausminis organas apie pradėtą Drausmės pažeidimo bylą informuoja įtariamą Drausmės pažeidimu padarymu Dalyvį bei nustato ne trumpesnį nei 2 darbo dienų ir ne ilgesnį nei 10 kalendorinių dienų terminą nuo pranešimo gavimo dienos, paaiškinimams dėl Drausmės pažeidimo pateikti.“ Kodekso XXX str. 2 d. numato, kad paaiškinime dalyvis nurodo, be kita ko, ar sutinka su pareikštu įtarimu, nesutikimo motyvus ir juos pagrindžiančius įrodymus. Pagal Kodekso XXXII str. 3 d. proceso šalys turi teisę teikti paaiškinimus, įrodymus, argumentus ir susipažinti su bylos medžiaga.

Federacija pripažino, kad Sportininkei apie pradėtą drausmės bylą nepranešė ir termino paaiškinimams pateikti nenustatė („Federacija šios nuostatos egzistavimo neginčija“). Federacija šią aplinkybę pateisina tuo, kad Sportininkė savo poziciją buvo išdėsčiusi 2026 m. rugpjūčio 1 d. laiške EPBF prezidentui, o EPBF prezidentas nustatė septynių dienų terminą.

Visgi, pabrėžtina, kad laiškas EPBF prezidentui nėra paaiškinimas drausmės byloje. Rašydama šį laišką, Sportininkė nežinojo, kad Federacija svarsto jos atsakomybės klausimą, nebuvo informuota, kokie konkretūs jos veiksmai ar žodžiai laikomi pažeidimu, kokia Kodekso norma galimai pažeista ir kokia sankcija gresia. Būtent šiai informacijai pateikti ir skirtas Kodekso XXX str. 1 d. numatytas pranešimas. Be pranešimo sportininkas negali pasisakyti, todėl negali būti laikoma, kad jis pasinaudojo teise pateikti paaiškinimus.

Negana to, skubos argumentas nepagrįstas pačios Federacijos pateiktais duomenimis. EPBF prezidento laiškas, kuriuo prašyta pateikti pareiškimą „within a week“ *(sportininkų atstovės vertimas: „per savaitę“)*, išsiųstas 2026 m. rugpjūčio 1 d. 10:38 val., todėl jame nurodytas savaitės terminas baigėsi 2026 m. rugpjūčio 8 d. Valdybos posėdis įvyko 2026 m. rugpjūčio 9 d. (sekmadienį), t. y. jau pasibaigus šiam terminui. Be to, pati Valdyba Protokolu nustatė net 12 kalendorinių dienų terminą informuoti EPBF prezidentą apie priimtą sprendimą. Taigi Federacija turėjo pakankamai laiko Sportininkei suteikti Kodekse numatytą bent minimalų 2 darbo dienų terminą paaiškinimams pateikti.

Akcentuotina, kad net ir esant tarptautinės sporto šakos organizacijos vadovo prašymui, Federacija privalo laikytis savo pačios taisyklių – šiuo atveju Kodekso. EPBF prezidentas prašė

Federacijos „to take action against this sort of behaviour and to issue a statement“ *(sportininkų atstovės vertimas: „imtis veiksmų prieš tokį elgesį ir paskelbti pareiškimą“)*, tačiau nenurodė, kokie veiksmai turi būti atlikti, ir nereikalavo atsisakyti Kodekse numatytų procedūrų. Kodekso XXX str. 1 d. numatyta išimtis, leidžianti netaikyti šio straipsnio, siejama su Kodekso XXXII str. 4 d. nurodytomis aplinkybėmis (konfidencialios informacijos ir įrodymų slaptumo išsaugojimas, tinkamas ir operatyvus nagrinėjimas), tačiau Federacija šia išimtimi nesirėmė ir nepagrindė, kodėl Sportininkei negalėjo būti suteikta galimybė pasisakyti. Bet kuriuo atveju tokia išimtis negali būti aiškinama kaip leidžianti visiškai paneigti asmens teisę būti išklausytam prieš skiriant jam griežtą drausminę sankciją.

Svarbi ir ta aplinkybė, kad EPBF prezidentas drausminės procedūros prasme laikytinas dalyviu ir skundą pateikusia proceso šalimi. Aplinkybė, kad skundą pateikusi proceso šalis nustatė valdybai terminą, o valdyba tokį terminą suvokė kaip privalomą, patvirtina, kad valdyba buvo šališka, supainiojo proceso šalies ir drausminio organo funkcijas bei tokiu būdu pažeidė Sportininkės teisę į tinkamą drausmės pažeidimo nagrinėjimą.

Iš to, kas išdėstyta, sportininkų atstovė daro išvadą, kad Federacija pažeidė Sportininkės teises, nes, pažeisdama Kodekso XXX str. 1 d. ir XXXII str. 3 d., neinformavo Sportininkės apie pradėtą drausmės bylą, nesupažindino jos su reiškiamais kaltinimais ir įrodymais bei nesuteikė galimybės pateikti paaiškinimų prieš skiriant drausminę nuobaudą.

Dėl pažeidimo ir jo teisinio pagrindo

Kodekso XXXVII str. 3 d. reikalauja, kad drausminio organo sprendime būtų nurodyti „sprendimo priėmimo motyvai ir teisiniai argumentai, kuriais Drausminis organas vadovavosi priimdamas sprendimą“. Asmuo, kuriam taikoma drausminė atsakomybė, turi turėti galimybę iš sprendimo suprasti, už kokius konkrečius veiksmus ir pagal kokią konkrečią normą jis nubaustas.

Protokole nurodoma, kad Valdyba vadovavosi „Lietuvos Pulo federacijos įstatais, Elgesio kodekso principais“. Federacija sportininkų atstovei pateikė tik Kodeksą (LPF etikos ir drausmės kodeksą), o dokumentas „Elgesio kodeksas“ nei Federacijos interneto svetainėje nepaskelbtas, nei sportininkų atstovei kartu su kita su situacija susijusia medžiaga nepateiktas. EPBF taip pat neturi dokumento tokiu pavadinimu (EPBF interneto svetainėje skelbiami EPBF įstatai, sporto reglamentas ir kiti dokumentai, tačiau elgesio kodekso tarp jų nėra). Vėliau, 2026 m. rugpjūčio 28 d. rašte, Federacija jau nurodė, kad sprendimą priėmė „vadovaudamasi Federacijos Etikos ir

drausmės kodekso nuostatomis“, tačiau ir šiame rašte rėmėsi tik procedūrinėmis Kodekso nuostatomis (XXX, XXXI, XXXII, XXXIII str.) ir nenurodė, kurią Kodekso V skyriuje įtvirtintą drausmės pažeidimo sudėtį atitinka Sportininkės veiksmai.

Protokole taip pat nenurodyta, kurios konkrečios Sportininkės laiškų formuluotės buvo laikomos netinkamomis – teigiama tik, kad „dalis naudojamų formuluočių buvo vertinama kaip peržengiančios konstruktyvios kritikos ribas“. Sportininkų atstovė atkreipia dėmesį, kad Kodekso VIII str. 1 d. įtvirtinti su netinkamu kalbėjimu susiję pažeidimai – „necenzūrinių, įžeidžiančių ar grasinančių žodžių <...> naudojimas“ ir „Kitų Dalyvių įžeidimas ir patyčios viešuose pasisakymuose“ – reikalauja nustatyti konkrečius įžeidžiančius žodžius arba viešą pasisakymą. Sportininkės laiškai buvo adresuoti asmeniškai EPBF prezidentui, o ne skelbti viešoje erdvėje (Kodekso VIII str. 3 d.). Valdyba nė vieno iš šių požymių nenustatė ir nemotyvavo. Protokole tik konstatuota, kad Sportininkės elgesys neatitiko „Lietuvos Pulo federacijos atstovams taikomų <...> reikalavimų“.

Atlikdama tyrimą, sportininkų atstovė atkreipė dėmesį, kad Federacijos taisyklės Sportininkei nebuvo prieinamos. Sportininkės skunde Federacijai nurodyta, kad 2026 m. rugpjūčio mėnesį Federacijos interneto svetainė jai buvo nepasiekiama. Šio sprendimo rengimo metu sportininkų atstovė nustatė, kad visi Federacijos interneto svetainės skiltyje „Informacija ir dokumentai“ skelbiami dokumentai, įskaitant Kodeksą, yra patalpinti svetainės kataloge „/wp-content/uploads/2026/10/“, kas rodo, kad jie į svetainę įkelti 2026 m. spalio mėnesį, t. y. jau po Valdybos sprendimo priėmimo ir po sportininkų atstovės kreipimosi į Federaciją. Federacijos interneto svetainės skiltys „Federacija“ ir „Reglamentai“ yra tuščios. Asmuo negali būti baudžiamas pagal taisykles, su kuriomis jis neturėjo realios galimybės susipažinti, ypač kai sprendime net nenurodoma, kuri konkreti taisyklė pažeista.

Iš to, kas išdėstyta, sportininkų atstovė daro išvadą, kad Federacija pažeidė Sportininkės teises, nes Valdybos sprendime nenurodė, kokius konkrečius Sportininkės veiksmus laiko drausmės pažeidimu ir kokią konkrečią normą Sportininkė pažeidė, sprendimą grindė nepateiktu ir viešai neskelbtu „Elgesio kodeksu“.

Dėl sankcijos proporcingumo

Kodekso X straipsnyje numatytos šios sankcijos: įspėjimas, piniginė bauda (nuo 30 iki 200 eurų – Kodekso XII str. 1 d.), nacionalinis ir/ar tarptautinis suspendavimas, apdovanojimų grąžinimas, šalinimas iš narių ar LPF organų narių. Pagal Kodekso XVI str. 3 d. „taikant sankcijas

turi būti atsižvelgiama į padaryto pažeidimo pobūdį, kaltės laipsnį bei visas kitas svarbias aplinkybes“. Kodekso XVII str. taip pat suteikia galimybę atidėti dalies sankcijos vykdymą.

Valdyba Sportininkei skyrė vieną griežčiausių Kodekse numatytų sankcijų – 12 mėnesių draudimą dalyvauti visose Federacijos organizuojamose, vykdomose, koordinuojamose ar kuruojamose varžybose ir atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautinėse varžybose. Protokole nėra jokių motyvų, kodėl pasirinkta būtent tokia sankcija ir tokia jos trukmė, kodėl negalėjo būti taikytos švelnesnės sankcijos (įspėjimas, piniginė bauda), koks Sportininkės kaltės laipsnis ir kokios aplinkybės vertintos jos naudai. Pažymėtina, kad Sportininkės veiksmai buvo susiję tik su susirašinėjimu su EPBF prezidentu dėl tarptautinio čempionato, tačiau sankcija apima ir visas nacionalines Federacijos varžybas.

Valdyba nevertino reikšmingų Sportininkės naudai galinčių būti aplinkybių: 2026 m. rugpjūčio 1 d. laiške Sportininkė paaiškino, kad „English is not my native language. I communicate in English with difficulty and often rely on a translator, so if my wording sounded harsher than intended, that was certainly not my intention“ *(sportininkų atstovės vertimas: „Anglų kalba nėra mano gimtoji kalba. Angliškai bendrauju sunkiai ir dažnai pasikliauju vertėju, todėl, jei mano formuluotės nuskambėjo griežčiau, nei norėjau, tikrai neturėjau tokio ketinimo“)*; byloje nėra duomenų apie ankstesnes Sportininkei skirtas drausmines nuobaudas; pats EPBF prezidentas savo atsakyme Sportininkės elgesį prilygino *išlepinto vaiko elgesiui*, kas iš tiesų rodo, kad tarp Sportininkės ir EPBF prezidento įvyko konfliktas.

Kodekso VI str. 6 d. nustato, kad „kiekvieno asmens teisė į orumą bei pagarbų elgesį yra neatsiejama Etikos ir drausmės kodekso dalis“, tačiau Valdyba šios aplinkybės Sportininkės atžvilgiu nevertino.

Federacijos 2026 m. rugpjūčio 28 d. rašte sportininkų atstovei nurodyta, kad EPBF prezidento nustatytas terminas ir jo įspėjimas apie teisinius veiksmus buvo esminės aplinkybės priimant sprendimą. Kodekso VI str. 14 d. įpareigoja Federaciją „užtikrinti, kad priimami sprendimai būtų pagrįsti objektyviais, o ne subjektyviais kriterijais“. Išorinis spaudimas negali būti pagrindas parinkti griežtesnę sankciją, juolab kad EPBF prezidentas prašė Federacijos „take action“ *(sportininkų atstovės vertimas: „imtis veiksmų“)* ir „issue a statement“ *(sportininkų atstovės vertimas: „paskelbti pareiškimą“)*, bet ne skirti Sportininkei konkrečią ar ilgalaikę sankciją.

Vertinant sankcijos proporcingumą, reikšmingos ir EPBF sporto reglamento (2024 m. sausio 1 d. redakcija) nuostatos. Šio reglamento įžangoje nustatyta, kad reglamentas yra privalomas visoms EPBF narėms – nacionalinėms federacijoms, o nacionalinės federacijos nustato savo varžybų

tvarką, kuri „not allowed to include rules that are deemed more restrictive“ *(sportininkų atstovės vertimas: „negali apimti taisyklių, kurios laikomos griežtesnėmis“)*. Reglamento 7.8 punkte įtvirtintame baudų ir nuobaudų kataloge už sportininko padarytą teisėjo ar turnyro pareigūno įžeidimą („insulting a referee or tournament official“ *(sportininkų atstovės vertimas: „teisėjo ar turnyro pareigūno įžeidimas“)*) ir už EPBF reputacijos menkinimą („bringing the EPBF into disrepute“ *(sportininkų atstovės vertimas: „EPBF reputacijos menkinimas“)*) pirmą kartą numatyta bauda iki 500 eurų arba diskvalifikacija iš to renginio („Fine up to € 500,00 up to Disqualification from the event“ *(sportininkų atstovės vertimas: „bauda iki 500,00 € – iki diskvalifikacijos iš renginio“)*), o sprendimą priima EPBF sporto direktorius. Sportininkas turi teisę tokį sprendimą apskųsti EPBF valdybai per 14 dienų (reglamento 7.6 p.), o vėliau – EPBF arbitražo teismui (reglamento 7.7 p.). Taigi net pati tarptautinė sporto šakos organizacija už analogišką pirmą kartą varžybų metu padarytą pažeidimą numato gerokai švelnesnes sankcijas ir užtikrina sportininkui apskundimo galimybę.

Sportininkų atstovė taip pat atkreipia dėmesį, kad kritikos sporto organizacijų vadovų atžvilgiu išsakymas patenka į Lietuvos Respublikos Konstitucijos 25 straipsnio ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnio saugomos saviraiškos laisvės sritį, o organizacijų vadovams, kaip viešąsias funkcijas sporte vykdantiems asmenims, keliami didesni tolerancijos kritikai reikalavimai. Sportininkų atstovė nevertina, ar Sportininkės išsakyta kritika buvo pagrįsta, tačiau pažymi, kad saviraiškos laisvės ribojimas sankcija turi būti proporcingas siekiamam tikslui. Pagal Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 3 str. 5 p. įtvirtintą sporto veiklos nepertraukiamumo principą sporto srityje veikiančios nevyriausybinės organizacijos privalo sudaryti tokias sąlygas, kad asmenys galėtų nuolat sportuoti, todėl ilgalaikis draudimas dalyvauti visose šalies varžybose turi būti ypač pagrįstas.

Iš to, kas išdėstyta, sportininkų atstovė daro išvadą, kad Federacija pažeidė Sportininkės teises, nes paskyrė jai nemotyvuotą sankciją – 12 mėnesių draudimą dalyvauti visose Federacijos varžybose ir atstovauti Lietuvos Respublikai, nevertindama pažeidimo pobūdžio, kaltės laipsnio ir Sportininkės naudai galinčių būti aplinkybių, kaip to reikalauja Kodekso XVI str. 3 d.

Dėl sprendimą priėmusių asmenų nešališkumo

Sportininkė tiek kreipimesi į sportininkų atstovę, tiek skunde Federacijai kėlė klausimą dėl sprendimą priėmusių asmenų nešališkumo ir galimų interesų konfliktų. Kodekso VI str. 14 d. įpareigoja Federacijos organų narius „vengti faktinių arba numanomų interesų konfliktų“, o Kodekso XXVII str. 6 d. nustato, kad drausminių organų nariai „privalo būti nepriklausomi ir nešališki“. Pagal

Kodekso XXVII str. 8 d. drausminio organo narys „negali dalyvauti posėdyje ir/ar spręsti dėl atitinkamo klausimo ir/ar ginčo, jeigu yra aplinkybių, dėl kurių narys gali būti šališkas“.

Protokole neužfiksuota, kad Valdybos nariai, prieš priimdami sprendimą, būtų vertinę ar deklaravę galimus interesų konfliktus. Iš Federacijos pateiktų paaiškinimų matyti, kad Valdybos narys E. F. asmeniškai dalyvavo nagrinėjamose faktinėse aplinkybėse – jis siūlė Sportininkei vykti į čempionatą, bendravo su ja dėl registracijos ir Federacijos vardu kreipėsi į EPBF, o vėliau balsavo priimant sprendimą dėl Sportininkės atsakomybės. Sportininkų atstovė neturi pakankamai duomenų konstatuoti interesų konfliktą kaip atskirą pažeidimą, tačiau atkreipia Federacijos dėmesį, kad asmuo, kurio veiksmai yra nagrinėjamų aplinkybių dalis, neturėtų dalyvauti priimant sprendimą dėl kito asmens atsakomybės, o nešališkumo užtikrinimo priemonės turi būti užfiksuotos posėdžio protokole.

Dėl Kodekso trūkumų

Tyrimo metu sportininkų atstovė taip pat nustatė Kodekso trūkumų, kurie apsunkina jo taikymą ir sportininkų teisių apsaugą: Kodekso II str. nurodyta, kad Kodeksą tvirtina LPF narių suvažiavimas, nors Kodeksas patvirtintas Valdybos 2018 m. lapkričio 29 d. (protokolas Nr. 26).

Sprendimas dėl pulo sportininkės teisių

Remdamasi išdėstytu ir Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str., 1 d. ir 5 d. 2 p., nusprendžiu:

1. Konstatuoti, kad Lietuvos pulo federacija pažeidė sportininkės A. B. teises, nesudarydama galimybės pasinaudoti teise į nešališką drausmės bylos nagrinėjimą apeliacine instancija, nenurodydama apskundimo tvarkos; neišnagrinėdama jos 2026 m. rugpjūčio 17 d. skundo dėl Lietuvos pulo federacijos valdybos 2026 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo ir neišspręsdama šio sprendimo vykdymo sustabdymo klausimo; prieš skirdama drausminę nuobaudą, neinformuodama jos apie pradėtą drausmės bylą ir nesuteikdama galimybės pateikti paaiškinimų; 2026 m. rugpjūčio 9 d. valdybos sprendime nenurodydama, kokią konkrečią normą sportininkė pažeidė; skirdama Sportininkei nemotyvuotą drausminę griežtą nuobaudą – 12 mėnesių draudimą dalyvauti Lietuvos pulo federacijos varžybose ir atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautinėse varžybose.

Siūlymai (rekomendacijos) dėl drausmės bylų nagrinėjimo ir sportininkų teisių užtikrinimo

Remdamasi Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str., 1 d. ir 5 d. 2 p. bei siekdama užkirsti kelią galimiems pažeidimams kilti ateityje, siūlau (rekomenduoju) Lietuvos pulo federacijai:

1. Išnagrinėti sportininkės A. B. 2026 m. rugpjūčio 17 d. skundą dėl Lietuvos pulo federacijos valdybos 2026 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo, užtikrinant nešališką jo nagrinėjimą ir įvertinant šiame sprendime nustatytus pažeidimus, o iki skundo išnagrinėjimo sustabdyti valdybos 2026 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo vykdymą.

2. Artimiausiame visuotiniame narių susirinkime išrinkti LPF etikos ir drausmės komisiją, kaip numatyta Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekso XXIII str. 2 d., ir užtikrinti nuolatinį jos veikimą bei savalaikį narių perrinkimą.

3. Užtikrinti, kad drausmės bylos būtų nagrinėjamos dviem instancijomis ir kad kiekvienas sportininkas, kuriam paskirta drausminė nuobauda, turėtų realią galimybę ją apskųsti; Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekse nustatyti apskundimo tvarką ir tais atvejais, kai drausmės bylą pirmąja instancija nagrinėja valdyba.

4. Nagrinėjant drausmės bylas, laikytis Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekso XXX str. 1 d. ir XXXII str. 3 d. reikalavimų: informuoti asmenį apie pradėtą drausmės bylą ir jam reiškiamus kaltinimus, nustatyti terminą paaiškinimams pateikti, sudaryti galimybę susipažinti su bylos medžiaga.

5. Drausminių organų sprendimuose nurodyti konkrečius veiksmus, kurie laikomi drausmės pažeidimu, konkrečią pažeistą normą, sprendimo motyvus, sankcijos rūšies ir dydžio parinkimo motyvus bei sprendimo apskundimo tvarką, kaip reikalauja Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekso XXXVII str. 3 d.

6. Skiriant sankcijas, laikytis proporcingumo principo, vertinti pažeidimo pobūdį, kaltės laipsnį, lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes (Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekso XVI str. 3 d.), atsižvelgti į EPBF sporto reglamente už analogiškus pažeidimus numatytas sankcijas ir į šio reglamento nuostatą, draudžiančią nacionalinėms federacijoms nustatyti griežtesnes taisykles.

7. Sprendimus dėl sportininkų atsakomybės priimti savarankiškai, remiantis objektyviais kriterijais ir Lietuvos pulo federacijos taisyklėmis, neleidžiant, kad sankcijos rūšį ar dydį lemtų trečiųjų asmenų, įskaitant tarptautinių organizacijų pareigūnus, reikalavimai ar spaudimas; tarptautinės organizacijos pareigūnui reiškiant pretenzijas dėl sportininko elgesio, įvertinti, ar klausimas neturėtų būti sprendžiamas tos organizacijos taisyklėse numatyta tvarka.

8. Nustatyti ir taikyti interesų konfliktų deklaravimo ir nusišalinimo tvarką Lietuvos pulo federacijos valdyboje ir drausminiuose organuose, užtikrinti, kad sprendimų dėl sportininkų atsakomybės nepriimtų asmenys, kurie patys dalyvavo nagrinėjamose aplinkybėse ar turi kitų interesų, o interesų deklaravimą ir nusišalinimus fiksuoti posėdžių protokoluose (Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodekso VI str. 14 d., XXVII str. 6–8 d.).

9. Nuolat ir viešai interneto svetainėje skelbti galiojančius Lietuvos pulo federacijos įstatus, Lietuvos pulo federacijos etikos ir drausmės kodeksą, kitus sportininkams taikomus dokumentus, valdymo ir drausminių organų sudėtį, užtikrinant, kad sportininkai turėtų realią galimybę su jais susipažinti.

10. Organizuoti Lietuvos pulo federacijoje mokymus apie drausmės pažeidimų bylų nagrinėjimo procedūrą asmenims, kurie nagrinėja ar ketina nagrinėti drausmės pažeidimo bylas.

Dėl šių siūlymų (rekomendacijų) prašau informuoti sportininkų atstovę apie Lietuvos pulo federacijos priimtus sprendimus – dėl priemonių, kurių bus imamasi, įgyvendinant sportininkų atstovės siūlymus (rekomendacijas) (Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str. 5 d. 6 p.).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Viešojo administravimo įstatymo 14 str., šis sprendimas per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas Lietuvos administracinių ginčų komisijai (A. Goštauto g. 12, Vilnius), vadovaujantis Lietuvos Respublikos Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymu, ar Lietuvos Respublikos Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Regionų administraciniam teismui bet kuriuose teismo rūmuose (Vilniaus rūmai, Žygimantų g. 2, Vilnius; Kauno rūmai, A. Mickevičiaus g. 8A, Kaunas; Klaipėdos rūmai, Galinio Pylimo g. 9, Klaipėda; Šiaulių rūmai, Dvaro g. 80, Šiauliai; Panevėžio rūmai, Respublikos g. 62, Panevėžys), ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą (https://e.teismas.lt).

Sportininkų atstovė Laura Montvilaitė